

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Magdalenou Ježkovou ve věci

žalobce: J. B.
zastoupen advokátem JUDr. Janem Malým
sídlem Sokolovská 5/49, 186 00 Praha 8

proti
žalovanému: Krajský úřad Královéhradeckého kraje
sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 3. 2023, č. j. KUKHK-5287/DS/2023-3 RK,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 13. 12. 2022, čj. MMHK/232820/2022/OP/Hej (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. a)

bod 1 a 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), za což mu byla podle § 35 písm. b), § 41 a § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“), uložena pokuta ve výši 7 500 Kč, dále podle § 35 písm. c), § 41 odst. 1 a § 47 přestupkového zákona a § 125c odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 9 měsíců a podle § 95 odst. 1 přestupkového zákona a § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce namítl, že napadené rozhodnutí je nezákonné, a to z níže uvedených důvodů:
 - a) ve správním řízení nebylo prokázáno, že by žalobce naplnil skutkovou podstatu přestupku, za jehož spáchání byl sankcionován,
 - b) řízení je postiženo vadou, která vedla k nesprávnému rozhodnutí správního orgánu a
 - c) správní orgán na základě provedených důkazů dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním.
3. Žalobce poukázal na to, že i v kontextu správního trestání se uplatní ústavní princip presumpce neviny a z něho plynoucí zásada *in dubio pro reo*, z níž plyne, že je úkolem státních orgánů, aby řádně prokázaly naplnění všech znaků skutkové podstaty trestného činu, resp. správního přestupku. Rozhodnutí o vině nemůže být založeno na domněnkách, spekulacích a odhadech správního orgánu, nýbrž je třeba, aby byly řádným způsobem prokázány všechny relevantní skutečnosti, na jejichž základě je usuzováno na naplnění skutkové podstaty deliktu. Dle žalobce tyto základní předpoklady v projednávané věci naplněny nebyly. Žalobce se hájil tím, že nejenže předmětné vozidlo neřídil, ale určil i osobu, která měla vozidlo řídit s tím, že žalobce i popsal, jak se dostal na předmětné místo, na kterém byl později policií kontrolován. Žalobce míní, že zcela věrohodně uvedl, že vozidlo mu na místo dovezl pan Sh., který měl vozidlo v nájmu. V době příjezdu Policie ČR stál žalobce u kufru vozidla, ze kterého chtěl vyndat a připevnit jednotlivé komponenty na vozidlo, což také po odjezdu policistů učinil. Věrohodnost jeho výpovědi potvrzuje dle žalobce i skutečnost, že o absenci kamerového záznamu zasahujících policistů se dozvěděl až po svém výsledku. Skutečnost, že kamerový záznam absenteje nelze klást k tíži žalobce, ba naopak správní orgán měl z důvodu jeho absence velice kriticky hodnotit výpovědi policistů a využít všech důkazních prostředků, které by pomohly objasnit, zda se skutek stal či nikoliv.
4. Závěr správního orgánu je založen na výpovědích policistů, přičemž tyto nelze brát v potaz, neboť policisté žalobce neviděli vozidlo řídit ani z něj vystupovat (jejich výpovědi jsou v tomto dosti rozporuplné) a současně tyto výpovědi nekorespondují s dalšími skutečnostmi a místními poměry. Dle žalobce nelze přisvědčit tvrzení policistů, že by neztratili ani na okamžik vozidlo z dohledu, neboť na místě je nadezd s prudkým horizontem, za kterým by se zcela jistě vozidlo žalobce muselo policistům ztratit z dohledu. Dle dostupných informací je poloměr a průměr na zatočení vozidla Škoda

Octavia přes 10m, což jednoznačně znamená, že se policisté se svým vozidlem nemohli do protisměru otočit na jeden pokus a manévr musel zabrat větší časový úsek spojený se zastavením, couváním a opětovným rozjezdem. Po takový časový úsek však vozidlo žalobce s rychlostí cca 80km/h mohlo ujet 200-300 metrů a bylo tak již za horizontem předmětného nadjezdu. Z toho vyplývá nepravdivost tvrzení policistů o tom, že se jim vozidlo neztratilo z dohledu. Uvedené námitky nebyly žalovaným adekvátním způsobem zohledněny, neboť ten se s nimi vypořádal toliko nepřezkoumatelným konstatováním, že považuje za dostatečné vyjádření policistů, a proto není nutné vyslechnout údajného řidiče pana Sh.. Žalobce považuje napadené rozhodnutí v tomto ohledu v rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek NSS ze dne 8. 9. 2011, č. j. 1 As 97/2011-52).

5. Dle žalobce žalovaný nereagoval ani na námitku, že popis skutkové věty přestupku tak, jak je uveden v napadeném rozhodnutí, nemá oporu v obsahu spisu a provedeném dokazování, neboť jeho výpovědi i výpověďmi policistů bylo vyvráceno, že k zastavení vozidla došlo předepsaným způsobem. Vozidlo na místě kontroly stálo již v době příjezdu policistů.
6. K vyvrácení tvrzení obou policistů navrhl žalobce k doplnění dokazování vyžádání GPS sledování předmětného policejního vozidla v čase zásahu, které zaznamenává pohyb každého policejního vozidla a měl by být uchován. Správní orgán však tento návrh zcela bezdůvodně zamítl, ačkoli by se dalo vysledovat z daného zápisu nejen přesné polohy vozidla v konkrétním čase, ale i spočítat rychlost vozidla a místo otáčení. Žalobce žádal, aby byla tato vada zhojena v rámci soudního řízení a tento důkaz byl soudem vyžádán.
7. Dále navrhl žalobce provedení vyšetřovacího pokusu spojeného s tvrzeným skutkovým dějem obou policistů, a to od spatření vozidla po rozhodnutí o sledování, otočení policejního vozidla do protisměru na místě před silničním ostrůvkem a pronásledování. I tento návrh důkazu však byl správním orgánem odmítnut a nebyl proveden, čímž došlo ke krácení žalobce na obhajobě. Žalobce žádal, aby byla tato vada zhojena v rámci soudního řízení a tento důkaz byl soudem proveden.
8. Žalobce v závěru žaloby uvedl, že i kdyby skutečně řídil předmětné vozidlo, nelze se ztotožnit se skutkovou podstatou přestupku, který je mu kladen za vinu. Vozidlo bylo ve stavu provozuschopném a samo o sobě neohrožovalo ostatní účastníky provozu. Druhá registrační tabulka v době focení Policií ČR na vozidle byla a není důkaz, že při jízdě chyběla ta první. Žalobce na místě zrovna vozidlo „dostrojoval“, přičemž registrační značku měl v kufru vozidla.
9. Žalobce považuje ze shora uvedených skutečností za zjevné, že v daném případě byla hrubým způsobem narušena rovnost stran řízení, což je v rozporu s ústavním pořádkem ČR, Listinou základních práv a svobod.
10. Žalobce shrnul, že žalovaný i správní orgán I. stupně v daném řízení pochybili, neboť některé důkazy vyhodnotili v rozporu s provedením dokazování, když nad to nepřihlédli k žalobcem tvrzeným skutečnostem a dále neprovedli jím navržené důkazy, které mohly prokázat jeho nevinu. Správní orgány rozhodnutí dále postavily na důkazech, které byly získány v rozporu s pravidly pro procesní postup v řízení a na těchto důkazech založily svá rozhodnutí.
11. Žalovaný navrhl, aby soud napadené rozhodnutí i rozhodnutí prvostupňové zrušil.

III. Vyjádření žalovaného

12. Žalovaný stručně shrnul dosavadní průběh správního řízení a uvedl, že má za to, že k řízení přistoupil odpovědně a nezaujatě, posoudil všechny relevantní skutečnosti, napadené rozhodnutí považuje za věcně správné, odpovídající zjištěným (a ničím nevyvráceným) skutečnostem.
13. Žalovaný navrhl, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Jednání před krajským soudem

14. Jednání před krajským soudem konané dne 30. 8. 2023 se zúčastnil pouze žalobce se svým zástupcem, žalovaný se z jednání omluvil. Samosoudkyně vyhlásila usnesení, dle kterého bude jednáno v nepřítomnosti žalovaného.
15. Zástupce žalobce zopakoval žalobní námítky a předložil soudu CD nosič s dvěma videonahrávkami z místa, kde policisté poprvé spatřili vozidlo žalobce až po místo kontroly. Dle zástupce žalobce tyto videonahrávky prokazují, že se události nemohly odehrát tak, jak tvrdí policisté. Samosoudkyně zrekapitulovala průběh řízení. Zástupce žalobce uvedl, že v žalobě došlo k pochybení právního zastoupení, když je v ní uvedeno, že vozidlo žalobce řídil pan S. Dle zástupce žalobce předmětné vozidlo řídil známý pana S., neboť pan S. vozidlo naboural a opravit ho měl právě známý pana S., který jej následně neopravené na místo kontroly přivezl. Dále byl proveden důkaz přehráním CD nosiče s dvěma videonahrávkami předloženým zástupcem žalobce. Žalobce uvedl, že se s panem S. domluvili na předání vozidla na místě kontroly z toho důvodu, že žalobce chtěl vozidlo zaparkovat v Praskačce a pan S. se svým známým dále pokračovali do Prahy. Chybějící díly vozidla byly v kufru vozidla, pan S. žalobci sdělil, že je nechtěli poškrábat, proto je na vozidlo nepřipevnili. To se žalobce dle svých slov chystal učinit na místě kontroly sám.
16. Následně samosoudkyně vyhlásila usnesení, kterým zamítla návrhy žalobce na provedení jednotlivých důkazů prezentovaných na str. 10 žaloby i návrh na provedení konfrontace jednotlivých příslušníků Policie ČR se záznamy na CD nosiči.
17. V závěrečném návrhu zástupce žalobce uvedl, že proces před správními orgány byl nezákonný, proto navrhl obě rozhodnutí správních orgánů zrušit.

V. Posouzení věci krajským soudem

18. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

A. Skutkový stav věci

19. Správní orgán I. stupně shledal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 a 3 zákona o provozu na pozemních komunikacích, kterého se měl žalobce dopustit tím, že dne 26. 8. 2022 v 9:30 hod. řídil na silnici II. třídy č. 324 v ulici Kutnohorská v Hradci Králové ve směru jízdy na obec Libišany osobní motorové vozidlo značky Volvo V70, xx, kdy byl hlídkou Policie ČR, Dopravního inspektorátu Hradec Králové zastaven u sjezdu na polní cestu za viaduktem přes železniční trať (cca 700 m za cedulí Hradec Králové). Kontrolou technického stavu bylo zjištěno, že na vozidle není v rozporu s vyhláškou Ministerstva dopravy č. 343/2014 Sb.,

o registraci vozidel (dále jen „vyhláška MD o registraci vozidel“) umístěna tabulka přední registrační značky. Dále pak na vozidle nebyla umístěna přední maska a levý i pravý přední blatník, kdy vozidlo tak bylo technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích tak závažným způsobem, že bezprostředně ohrožovalo ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích, neboť nesplňovalo technické podmínky stanovené zákonem č. 56/2001Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o podmínkách provozu vozidel“). Správní orgán I. stupně shledal, že žalobce porušil ust. § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, § 37 odst. 1 písm. a) zákona o podmínkách provozu vozidel, § 32 odst. 1 a odst. 4 vyhlášky MD o registraci vozidel.

20. Správní spis obsahuje mj.

- úřední záznam hlídky Policie ČR (č. l. 1), ve kterém je uvedeno, že policista zastavil vozidlo předepsaným způsobem na krajnici v místě, kde vozidlo netvořilo překážku v silničním provozu;
- oznámení přestupku (č. l. 2);
- pět fotografií pořízených hlídkou Policie ČR na místě silniční kontroly (č. l. 3-5), kdy na čtyřech je zaznamenán technický stav předmětného vozidla (chybějící tabulka přední registrační značky, přední maska a levý i pravý přední blatník) a na jedné fotografii je zaznamenán žalobce v místě silniční kontroly;
- protokol o ústním jednání ze dne 7. 11. 2022 (č. l. 18-19), při kterém žalobce uvedl: „*K uvedeným přestupkům a předloženým důkazům uvádím, že jsem dané vozidlo neřídil. Na dané místo mě přivezl pan V. Š. a to vozidlem zn. Škoda Felicia. Předem jsme se dohodli, že mně bude na daném místě předáno moje výše uvedené vozidlo. Toto na dané místo přivezl asi po 5 minutách kamarád pana Šusty, kterého neznám, kdy poté oba z místa ihned společně odjeli a vzápětí na místo přijela hlídka Policie ČR. Když přijela hlídka na místo, tak jsem stál u otevřeného kufru za autem. Oni přijeli zoztra a zabrzdili. Toho jsem se trochu lekl. Hlídka vystoupila z vozu a sdělila mi, že jedou za mnou. Tomu jsem se podívil a následovala kontrola totožnosti a dotaz, zda se s tímto vozidlem smím jezdit. Já jsem sdělil, že jsem se chystal vozidlo dostrojít, neboť jsem měl blatníky v kufru. Asi během 45 minut po kontrole jsem vozidlo dostrojil a s vozidlem odjel.*“;
- smlouvu o výpůjčce automobilu ze dne 7. 5. 2022 (č. l. 20) podepsanou žalobcem jako půjčkatelem a V.Sh. jako vypůjčkatelem;
- dva videozáznamy (č. l. 36) pořízené osobní kamerou umístěnou na stejnokroji člena hlídky Policie ČR pprap. D. Š., kde je zaznamenáno projednávání přestupku s žalobcem, přičemž na prvním videozáznamu žalobce uvedl, že zde vozidlo stálo, že s ním nejel. Po konfrontaci, že je vše zaznamenáno na kameru, uvedl, že se snaží nějak fungovat, že přes 8 měsíců neměl práci a že vydělává tím, že jezdí po stavbách. Poté se dotázal, zda věc nelze řešit domluvou, načež mu prapp. D. Š. a odpověděl, že toto domluvou řešit nelze. Na druhém videozáznamu je zaznamenáno seznámení žalobce s vyplněným Oznámením přestupku, které odmítl podepsat, a uvedl, že ví, že je pro hlídku sousto, že si na něm smlsnu, ale dělá od 6 do 6, živí rodinu, a že to je hřebík do rakve. Po seznámení se s obsahem sepsaného Oznámení přestupku příslušník Policie ČR na videozáznam zaznamená technický stav předmětného vozidla (chybějící tabulka přední registrační značky, přední maska a levý i pravý přední blatník).;

- protokol o ústním jednání ze dne 13. 12. 2022 (č. l. 38-42), při kterém byli vyslechnuti jako svědci členové zasahující hlídky Policie ČR pprap. D. Š. a pprap. M. Š.. Pprap. D. Š. a uvedl: „*To bylo 26. 8. 2022 jsem byl velen do služby společně s pprap. M. Š. jako velitel dopravní hlídky. To bylo v Hradci Králové v ulici Kutnohorská. My jsme jeli ze směru od Libišan od kruhového objezdu, tak jsme jeli na Hradec Králové a v místě, kde je silnice z kopečka před Hradcem Králové, tak jsme si všimli vozidla Volvo V70, které nemělo umístěnou tabulku registrační značky a chyběly oba přední blatníky a to jak levý, tak i pravý. Za tímto vozidlem jsme se na spuštěné vrz otočil v tomto místě, tedy před cedulí Hradec Králové a vyrazil jsem za tím vozidlem Volvo V70. To vozidlo jsem měl celou dobu pod kontrolou, že na něj viděl. Vozidlo zastavilo na odstavné ploše mezi Hradcem Králové a Libišanami (kruhovým objezdem, a to po pravé straně). Viděli jsme, jak ten pán zastavuje, jak vystupuje z vozidla a my jsme v tu chvíli přijížděli a viděli jsme, jak řidič vystupuje. V tomto místě se nikdo jiný nenacházel, žádná jiná osoba ani jiné vozidlo.*“ Dále uvedl, že předmětné vozidlo poprvé spatřili před Hradcem Králové v tom místě, kde se sjíždí z kopečka. Jednalo se o protijedoucí vozidlo, které jelo od Hradce Králové směrem na Libišany. Vozidlo bylo zastaveno mezi Hradcem Králové a kruhovým objezdem u Libišan. Řidič předmětného vozidla v daném místě zastavil sám. Vozidlo měli od místa, kde jej poprvé spatřili, do místa jeho zastavení po celou dobu na dohled. Nemohlo dojít k záměně řidiče před zastavením vozidla. V době jejich zastavení řidič daného vozidla vystupoval z místa řidiče, kdy tento se ve vozidle nacházel sám. Nikdo jiný kolem vozidla, případně v jeho blízkosti se nenacházel. Řidičem předmětného vozidla naprosto určitě byla osoba uvedená v Oznámení přestupku. Není možné, aby s předmětným vozidlem na místo přijela jiná osoba. Přestupkové jednání, tedy jízda výše uvedeného vozidla, byla zaznamenána na videozáznam, bohužel po daném přestupku asi hodinu jezdili a v době, kdy se vraceli na základnu a chtěli stáhnout daný videozáznam, tak je odvolali na pátrání po nějaké osobě, kde byli asi 8 hodin. A jelikož je tam nastavená klička, tak se tento záznam přemazal. S daným vozidlem se mýjeli před cedulí Hradec Králové, v ulici Kutnohorská ze směru od těch Libišan, kdy se jednalo o sklon z nadjezdu směrem do Hradce Králové – Plačice. Zastavili ihned, ale kolik metrů neví. Otáčeli se přímo na komunikaci, kdy jeli vozidlem v barvách Policie ČR – Škoda Octavia. Po nahlédnutí na Google maps uvedl, že se otočili u cedule Hradec Králové a to ještě před vyvýšeným středovým ostrůvkem. Otočili se najednou, jelikož ta komunikace tam je rozšířená. Provoz v tomto místě byl minimální. Před vozidlem ani za vozidlem Volvo V70 nejela žádná vozidla, tudíž jim nic nebránilo se za tímto vozidlem okamžitě otočit. V tomto místě se bezpečně otočil a vydal se za vozidlem Volvo V70. Nevybavuje si, že by za ním něco jelo. Oznámení přestupku na místě psal on. V úředním záznamu je uvedeno, že vozidlo zastavil předepsaným způsobem na krajnici v místě, kde vozidlo netvořilo překážku v silničním provozu, kdy se asi upsal. Na místě však řidič zastavil sám a oni zastavili za ním. Jak měli zapnuté majáky, tak řidič zastavil sám na odstavném místě. Přesně nedokáže uvést, jak daleko po tom otočení byli za vozidlem žalobce. Vozidlo měli na dohled. Policejní vozidlo asi nedisponuje GPS krabičkou se záznamy jízd. Pprap. M. Š. uvedla: „*Toho daného dne jsme jeli s kolegou Š. ve služebním vozidle v barvách policie v Hradci Králové od Plačického kruhového objezdu po ulici Kutnohorská směrem ke křižovatce ulic Vlčkovická – Kutnohorská. V daný okamžik bylo slunečno, provoz byl nízký. Když jsme jeli od Plačického kruhového objezdu a najeli na kopec, který je zhruba v polovině této ulice a sjížděli k dané křižovatce, tak jsme v levém protisměrném jízdním pruhu zahlédli vozidlo*

Volvo modré barvy a povšimli jsme si, že nemá vpředu umístěnou registrační značku a že mu chybí levý přední blatník. Ihned jsme se za tím vozidlem rozjeli a to tím, že jsme pustili Vrz, kolega se otočil na komunikaci a pokračoval za tímto vozidlem ve směru ke kruhovému objezdu. Toto vozidlo jsme sledovali po celou dobu. V době, kdy vozidlo sjíždělo z kopce, tak jsme jeli za ním. Vozidlo začalo odbočovat vpravo mimo pozemní komunikaci na nepevněnou část do pole. Tam vlastně jsme viděli, jak brzdí, viděli jsme brzdová světla. My jsme najeli se služebním vozidlem před toto vozidlo a v momentě, když z vozidla vystupovali, řidič vozidla stál mimo vozidlo. Řidič vozidla nám sdělil, že to vozidlo neřídil, že byl mimo vozidlo a já jsem mu sdělila, že prostě víme o tom, že to vozidlo řídil, že jsme ho viděli a že vlastně celou věc máme natočenou na kamerovém záznamu, který je umístěný ve vozidle.“ Dále uvedla, že předmětné vozidlo poprvé spatřili v momentě, kdy najeli na kopec a začali ho sjíždět ve směru ke křižovatce s ulicí Vlčkovická. Vozidlo bylo zastaveno mimo komunikaci v prostoru pole ve směru ke kruhovému objezdu. Žalobce tam zastavil sám, vozidlo nebylo zastaveno hlídkou Policie ČR předepsaným způsobem. V tomto okamžiku si však tímto není naprosto jistá, neví, zda tam stihli dát na majácích Stopku. Jako první zastavilo vozidlo Volvo modré barvy, kdy nedokáže říct, zda řidič na místě zastavil sám nebo na základě jejich pokynu. Ona však viděla, jak řidič s vozidlem na dané místo zajíždí. Při tomto měli zapnuté majáky. Vozidlo měli od místa, kde jej poprvé spatřili, do místa jeho zastavení po celou dobu na dohled. V žádném případě nemohlo dojít k záměně řidiče před zastavením vozidla. Když tam přijížděli, tak byl řidič ve vozidle. Když zastavili a ona vystoupila, tak byl již venku. Řidič se ve vozidle nacházel sám, na místě nikdo jiný nebyl. V žádném případě není možné, aby s předmětným vozidlem na místo přijela jiná osoba. Jízda výše uvedeného vozidla byla zaznamenána na videozáznam. Jelikož byli poté po dořešení přestupku zasláni na pátrací akci, došlo zřejmě k přemazání tohoto záznamu, jelikož na kameře je smyčka. Není schopna přesně uvést kolik metrů ani kolik vteřin ujeli od spatření závadného vozidla do doby otočení. Ani po nahlédnutí na Google maps si nevzpomíná na přesné místo, kde se otočili. Není schopna uvést, jestli to bylo před nebo za ostrůvkem. Bylo to velice rychlé. Na tento moment si není schopna vzpomenout. Když se otočili, tak to vozidlo bylo od nich na dohled, zkrátka na něj viděli. Nedokáže určit, zda to bylo např. 100 metrů. Po celou dobu ho měli na dohled. Oni jeli velice rychle. Nedokáže určit, zda bylo vozidlo na tom horizontu nebo jak daleko od nich, prostě na něj koukali celou dobu, neví, zda bylo na horizontu. V době otáčení se dívala vpravo, zda nejede nějaké vozidlo. Kolega se díval za předmětným vozidlem. Jejich vozidlo má kameru, i by mělo mít GPS. Není ji známo, zda se ty GPS záznamy o pohybu vozidla uchovávají. Žádnou krabičku neodevzdávají. V danou dobu byl provoz nízký, bylo tam prázdné. Při jejich příjezdu mělo předmětné vozidlo otevřeny dveře řidiče, zbytek neví. Nevzpomíná si, kdy došlo k otevření dveří zavazadlového prostoru, ani neví, zda tyto dveře byly otevřeny, je možné, že ano, ale nebylo to pro ni důležité.

21. Správní orgán v prvostupňovém rozhodnutí mj. uvedl, že není pravdou, že by se výpovědi zasahujících policistů rozcházely, kdy naopak jsou takřka totožné. Oba svědci uvedli, že v době otáčení a jízdy za vozidlem žalobce měli zapnuté majáky, kdy na základě tohoto řidič předmětného vozidla sám zastavil na odstavné ploše. Svědci během jejich příjezdu a zastavení vozidla viděli, jak řidič s vozidlem zastavuje a vystupuje z vozidla. Vozidlo měli od místa, kde jej poprvé spatřili, do místa jeho zastavení po celou dobu na dohled, kdy nemohlo dojít k záměně řidiče před zastavením vozidla. Řidičem

předmětného vozidla byla naprosto určitě osoba uvedená v Oznámení přestupku. Není možné, aby s předmětným vozidlem na místo přijela jiná osoba. Policisté učinili svá zjištění při výkonu svého povolání a na bezdůvodném poškození žalobce nemají nejmenší zájem. Proto správní orgán hodnotil jejich zjištění jako věrohodná, nezkreslená a nezaujatá a z těchto zjištění při vydávání tohoto rozhodnutí vycházel. Stejně tak není pravdou, že by se v daném místě nacházel prudký horizont, neboť délka uváděného nadjezdu od začátku stoupání do konce klesání je takřka 700 metrů a jedná se tak o plynulý a pozvolný nadjezd bez prudkého horizontu. Dále není pravdou, že by otočení policejního vozidla na jeden pokus nebylo před ostrůvkem technicky proveditelné, neboť v daném místě je komunikace široká cca 9 metrů a před středovým ostrůvkem se nachází vodorovné dopravní značení „V 13 – Šikmé rovnoběžné čáry“. K návrhu žalobce doplnit dokazování vyžádáním GPS sledování uvedl, že není pochyb o tom, že se služební vozidlo v daném místě nacházelo a není třeba toto prokazovat vyžádáním GPS sledování. Pokud by například vozidlo žalobce stejným systémem bylo taktéž vybaveno, šlo by vzájemným porovnáním zjistit, kde se v době otáčení policejního vozidla nacházelo vozidlo žalobce, jak daleko od sebe byli při jízdě do místa zastavení, případně kde se nacházelo policejní vozidlo v době zastavení vozidla žalobce. I když by bylo nutné v daném případě připustit i jistou časovou odchylku sledovacích zařízení. Samotné GPS sledování policejního vozidla by tedy bylo zbytečné, a proto tento návrh správní orgán zamítl. Dle správního orgánu I. stupně závady v technickém stavu vozidla bezprostředně ohrožovaly bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, tedy ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích, a to především případné cyklisty či chodce, pro které by střet s vozidlem, u kterého chyběla přední maska a levý i pravý přední blatník, mohl mít až fatální následky, a to především díky ostrým hranám, které jsou na vozidle zcela patrné.

22. Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění napadeného rozhodnutí mj. uvedl, že se plně ztotožnil s názorem správního orgánu I. stupně, že protiprávní jednání žalobce lze považovat, dle výčtu provedených důkazů, za zcela prokázané. Žalovaný se též vyjádřil k hodnocení svědeckých výpovědí policistů (odkázal i na relevantní odbornou literaturu a judikaturu Nejvyššího správního soudu).

B. Právní závěry

23. Podle § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 a 3 zákona o silničním provozu se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích řídí vozidlo, na němž v rozporu s jiným právním předpisem není umístěna tabulka státní poznávací značky (dále jen „registrační značka“) nebo je umístěna tabulka registrační značky, která nebyla vozidlu přidělena (bod 1), a které je technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích tak závažným způsobem, že bezprostředně ohrožuje ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích (bod 3).
24. Zdejší soud se v nyní řešené věci v podstatě ztotožnil s právním hodnocením podaným žalovaným v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, jakož i odůvodněním prvostupňového rozhodnutí.
25. Těžiště sporu se nachází v rovině hodnocení důkazů, když na jedné straně stojí svědecké výpovědi zasahujících policistů, na straně druhé tvrzení žalobce.

26. Co se týká žalobcem namítaných skutečností týkajících se objasnění skutkového stavu nyní projednávané věci, krajský soud uvádí, že povinnost zjišťovat skutkový stav stran skutečností odpovídajících skutkové podstatě přestupku leží vždy na správním orgánu. Pokud existuje rozumná pochybnost, tzn. ne zcela nepravděpodobná možnost, že se skutku dopustil někdo jiný než obviněný z přestupku, nelze jej za přestupek postihnout (*in dubio pro reo*). Důkazní břemeno k prokázání, že jednání majícího znaky skutkové podstaty přestupku se dopustil právě obviněný, nese správní orgán; naopak obviněný z přestupku nemusí prokázat, že se jednání nedopustil (rozsudek NSS ze dne 24. 5. 2006, č. 2 As 46/2005-55, později potvrzený například rozsudky ze dne 24. 11. 2011, č. 7 As 97/2011-68, a ze dne 6. 1. 2016, č. 2 As 217/2015-47, body 14 a 15).
27. Obecný požadavek na souladnost přestupkového řízení s limity ústavněprávními a mezinárodními však neopravňuje k tomu, aby u ustanovení upravujících procesní náležitosti přestupkového řízení byl použit takový výklad, který by fakticky bránil efektivnímu postupu. Jinými slovy řečeno, interpretace omezujících pravidel procesu ve správním trestání nemůže být natolik extenzivní, aby ve svých důsledcích znemožnila účinný postih za protiprávní jednání. V možnosti nabízet důkazy a uplatnit prostředky ke své obraně je tak zapotřebí primárně vidět právo osoby, proti níž se řízení vede, a nikoliv povinnost správních orgánů (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 30. 5. 2000, sp. zn. I. ÚS 533/98, N 81/18 SbNU 197). Uvede-li obviněný v řízení tvrzení ke skutkovým okolnostem případu a navrhne k jejich prokázání důkazy, je správní orgán povinen se řádně vypořádat jak s těmito tvrzeními, tak i s nabízenými důkazy. To samozřejmě neznamená, že musí všechna tvrzení prověřit a nabízené důkazy provést. Pokud to však neučiní, musí svůj závěr přezkoumatelným způsobem vysvětlit. V řízení o přestupku postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 14. 1. 2014, č. j. 5 As 126/2011 – 68).
28. Zdejší soud souhlasí se závěry žalovaného a správního orgánu I. stupně, dle nichž žalobce svou argumentací nevnesl do správního řízení důvodné pochybnosti o okolnostech spáchání přestupku. Lze sice souhlasit s obecnou tezí, že správní orgány jsou povinny samy vyhledávat a opatřovat si důkazy a podklady pro svoje rozhodnutí. Nelze však z této teze současně dovodit, že i v případě, kdy správní orgány nemají žádné důvodné pochybnosti o skutkových zjištěních a o jejich právním posouzení, jsou přesto povinny pokračovat v pořizování dalších důkazů a podkladových dokumentů v závislosti na vůli přestupce. Přestupkové řízení je založeno na uvážení správního orgánu ohledně rozhodnutí, jaké důkazy provést a jaké nikoliv. Opačný výklad by mohl paradoxně znamenat, že přípravná fáze rozhodovacího procesu by nikdy nemohla skončit (srov. přiměřeně rozsudek NSS ze dne 3. 5. 2007, č. j. 2 As 93/2006–84).
29. Otázkou, jež měla být objektivně zodpovězena, je, zda lze pouze na základě výpovědi svědků (zasahujících policistů, pro jejichž oznámení bylo správní řízení zahájeno) považovat přestupek za dostatečně prokázaný. Těžiště problémů se tak posouvá do oblasti hodnocení důkazů; jednalo se o situaci, kdy na jedné straně stojí tvrzení zasahujících policistů, na straně druhé tvrzení žalobce, že se popisovaného protiprávního jednání nedopustil. Dle názoru NSS vysloveného v rozsudku ze dne 25. 7. 2006, č. j. 6 As 47/2005 – 84, poté: „(...) existence rozporu mezi jednotlivými důkazy není neobvyklá, přičemž v takové situaci je správní orgán povinen důkazní postup řádně popsat a logicky

i věcně přesvědčivě odůvodnit, jakým způsobem se s těmito rozpory vypořádal a z jakých důvodů uvěřil jedné ze vzájemně protichůdných skutkových verzí.“ Posouzením postupu správního orgánu I. stupně se zabíral i žalovaný a neshledal na jeho hodnocení a vyhodnocení žádné takové pochybení, jež by umožňovalo vyslovit závěr, že nelze jednoznačně určit, která z variant skutkového stavu odpovídá skutečnosti, naopak potvrdil závěry správního orgánu I. stupně, že hodnověrnějšími se jeví výpověď zasahujících policistů, jež přestupek zjistili. Krajský soud současně dodává, že v oznámení o přestupku a úředním záznamu je uvedeno, že vozidlo bylo zastaveno předepsaným způsobem, tj. pomocí výstražného světla a nápisu STOP, avšak policisté během ústního jednání dne 13. 12. 2022 uvedli, že se jedná o mylný zápis, neboť vozidlo zastavilo pouze na základě spuštěného výstražného světla na policejním vozidle, nikoliv na základě nápisu „STOP“. Dle krajského soudu toto pochybení nezpůsobuje nevěrohodnost výpovědí policistů, potažmo nezákonnost či nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí a samo o sobě tak není důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí.

30. V daném případě nezbyvá krajskému soudu než souhlasit se žalovaným i správním orgánem I. stupně v tom, že výpověď policistů i z tohoto hlediska ob stojí. Jak vyplývá z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek ze dne 29. 8. 2011, č. j. 8 As 13/2011 – 54) je třeba vycházet z domněnky o věrohodnosti výpovědi policisty, neboť tento zpravidla nemá (na rozdíl od účastníků řízení) na výsledku věci jakýkoliv zájem a vykonává pouze svoji služební povinnost. Otázkou věrohodnosti zasahujícího policisty jako svědka se přitom zabýval Nejvyšší správní soud též v rozsudku ze dne 27. 9. 2007, č. j. 4 As 19/2007 – 114, v němž vyslovil, že „(...) k osobě policisty a tím i věrohodnosti jeho výpovědi soud dodává, že nemá důvodu pochybovat o pravdivosti jeho tvrzení, neboť na rozdíl od stěžovatele neměl policista na věci a jejím výsledku jakýkoliv zájem, vykonával jen svoji služební povinnost, při níž je vázán závazkem, aby případný zásah do práv a svobod osob, jímž by v souvislosti s jeho činností mohla vzniknout újma, nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného služebním zákrokem nebo úkonem; nebyl zjištěn žádný důvod, pro který by policista v této věci uvedené zásady překročil.“ Krajský soud je však přesvědčen, že aby bylo možno učinit úsudek o případné nevěrohodnosti policisty jako svědka, resp. aby vyvstala pochybnost o jeho nezáujatosti, musely by k tomu přistoupit další okolnosti, které by těmito závěry nasvědčovaly (přehnaná horlivost při výkonu služební povinnosti, šikanózní jednání ve vztahu k obviněnému apod.)
31. V daném případě správní orgány vycházely z výpovědi zasahujících policistů, jež přestupek zjistili a rovněž vedli kontrolu vozidla žalobce po jeho zastavení z důvodu podezření o spáchání přestupku. V projednávané věci nebyl zjištěn žádný motiv, proč by zasahující policisté měli mít zájem na stíhání žalobce než prostý výkon jejich služby. Z materiálů založených ve správním spise není patrná ani žádná nepřiměřená míra horlivosti (viz rozhodnutí NSS ze dne 17. 6. 2011, č. j. 7 As 83/2010 – 63). Policistu přitom lze považovat za nestranného svědka, není-li žádným způsobem motivován, ať již negativně či pozitivně, aby jeho svědectví vedlo k určitému výsledku řízení, v němž má podat svědectví.
32. Krajský soud v obsahu správního spisu ověřil, že oba zasahující policisté se shodli, že dne 26. 8. 2022 zahlédli v ulici Kutnohorská v Hradci Králové vozidlo žalobce, které jelo ze směru Hradec Králové směrem na Libišany a které nemělo umístěnou přední registrační značku a chyběly mu přední blatníky. Policisté jeli opačným směrem, proto se otočili do protisměru a se zapnutými výstražnými světly se za vozidlem žalobce rozjeli.

Vozidlo žalobce měli po celou dobu od místa, kde jej poprvé spatřili, do místa jeho zastavení na dohled. Nemohlo dojít k záměně řidiče před zastavením vozidla. V době jejich zastavení řidič daného vozidla vystupoval z místa řidiče, kdy tento se ve vozidle nacházel sám. Nikdo jiný kolem vozidla, případně v jeho blízkosti se nenacházel. Není možné, aby s předmětným vozidlem na místo přijela jiná osoba. Krajský soud k tomuto konstatuje, že v těchto výpovědích neshledal žádné zásadní odlišnosti, které by mohly samy o sobě zapříčinit vznik pochybností o věrohodnosti svědeckých výpovědí zasahujících policistů.

33. Na rozdíl od policistů, kteří na věci neměli osobní zájem, měl žalobce zřejmý motiv, proč vypovědět, že předmětné vozidlo neřídil. Je totiž zcela přirozené, že osoba, které hrozí postih za přestupek, není ve věci nestranná a bude tedy tvrdit pouze takové skutečnosti, které jí jsou ku prospěchu. Krajský soud tedy v souladu s názorem správních orgánů v tomto směru vychází z předpokladu, že žalobce, jemuž postih za spáchaný přestupek hrozí, není na rozdíl od nezainteresovaných policistů nestranný (viz rozsudek NSS ze dne 24. 7. 2014, č. j. 10 As 108/2014 – 25). Žalobce tvrdil, že vozidlo v předmětné době řídil kamarád pana S., který následně s panem S. místo, kam později přijeli i policisté, okamžitě opustil, a žalobce se chystal auto dostrojit díly, které měl v kufru vozidla. Krajský soud považuje shodně s žalovaným tuto verzi skutkového děje za krajně nepravděpodobnou a nezpůsobilou vyvrátit konzistentní výpovědi policistů. Tvrzení žalobce nepotvrzují ani stranou žalobce předložené dvě videonahrávky, které dle zástupce žalobce prokazují, že policisté neměli auto žalobce z důvodu horizontu silnice po celou dobu na dohled a nepravdivost tvrzení ohledně otáčení policejního vozidla. Policisté uvedli, že za autem vyrazili vyšší rychlostí, přičemž podstatné je, že viděli vozidlo žalobce zastavit a nikdo jiný vyjma žalobce na místě nebyl. Tedy i pokud by krajský soud připustil, že delší časový úsek otáčení policejního vozidla a horizont silnice způsobily to, že policisté ztratili vozidlo žalobce na krátký čas z dohledu, důležité je, že policisté viděli auto žalobce zastavit.
34. Současně krajský soud dodává, že věrohodnost žalobcova tvrzení pak vyvrací i jeho chování na místě kontroly. I když nelze jako důkaz použít to, co policistům sdělil, vede k potvrzení jeho odpovědnosti ta skutečnost, že se jako řidič choval (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 8. 2023, č.j. 10 As 27/2022-31). Jak vyplývá z videozáznamů kamer pořízených osobní kamerou umístěnou na stejnokroji policisty pprap. Š., žalobce sice z počátku tvrdil, že vozidlo neřídil, ale poté, co mu bylo sděleno, že je vše zaznamenáno na kameru se snažil přestupek omluvit svou momentálně tíživou životní situací a chtěl přestupek řešit domluvou.
35. Soud z obsahu správního spisu neshledal žádné důvody svědčící o případné nepoužitelnosti svědeckých výpovědí zasahujících policistů z důvodu jejich nepravdivosti, rozpornosti a motivovanosti k nepravdivé výpovědi z důvodů nehmotných i hmotných. Nelze se ztotožnit s názorem žalobce, že by svědecké výpovědi zasahujících policistů nepostačovaly k náležitému prokázání skutkového stavu dané věci.
36. Lze tedy shrnout, že výhrady žalobce ke zjištění skutkového stavu vyhodnotil krajský soud jako zcela nedůvodné. Krajský soud je přesvědčen, že skutkový stav byl náležitým způsobem ozřejměn již v řízení před správními orgány. Správní orgány se též přezkoumatelným způsobem vyjádřily ke všem žalobcem navrženým důkazům. Krajský soud na tato odůvodnění správních orgánů odkazuje.

37. Krajský soud se neztotožnil ani s námitkou žalobce, dle které vozidlo bylo ve stavu provozuschopném a samo o sobě neohrožovalo ostatní účastníky provozu. Jak uvedl již správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí, závady v technickém stavu vozidla bezprostředně ohrožovaly bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, tedy ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích, a to především případné cyklisty či chodce, pro které by střet s vozidlem, u kterého chyběla přední maska a levý i pravý přední blatník, mohl mít až fatální následky, a to především díky ostrým hranám, které byly na vozidle zcela patrné. Technický stav vozidla dokládají fotografie založené ve správním spise na č. l. 3-5 a videozáznam založený ve správním spise na č. l. 36.

VI. Závěr a náklady řízení

38. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
39. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 31. srpna 2023

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
samosoudkyně